

[Erik B. Smith]

ganske afgørende kriterium, og selv om vi oplever en udvikling i mange lande, hvor krænkelse af elementære menneskerettigheder nærmest hører til dagens orden, så er det vigtigt, at Danida presser på og om nødvendigt gør opmærksom på, at Danmark som en yderste konsekvens kan trække sig ud af et bistandssamarbejde, således som vi gjorde det i Kina.

Det er i øvrigt ikke nogen nem beslutning, især ikke når hjælpen som for Danmarks vedkommende hovedsagelig er rettet mod de allerdårligst stillede befolkningsgrupper som f.eks. gadens børn i Katmandu. Det er dem, der lider mest ved krænkelse af menneskerettighederne, og det er dem, myndighederne er helt ligeglade med, når vi truer med at stoppe bistanden, hvis de ikke opfører sig ordentligt.

Alt i alt kan jeg dog konkludere, at vi i Socialdemokratiet er tilfreds med kriterierne, som vi i flertal har opstillet i beretningen.

Danida gør et stort og værdifuldt arbejde i udviklingslandene. Det fik vi bekræftet på Udenrigsudvalgets rejse til Asien i begyndelsen af året, og den samme opfattelse fik Finansudvalget på sin rejse til Tanzania.

NGO'ernes, som de jo kaldes, arbejde er bestemt også værd at fremhæve. Tit arbejder de under besværlige forhold i tæt kontakt med de mennesker, der nyder gavn af deres arbejde. Den anerkendelse, der kom på rådskonferencen den 13. fra udviklingslandenes repræsentanter, glædede mig meget. Den var velfortjent.

Afslutningsvis skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget bekræfter, at den aftalte stigningstakt for ulandsbistanden fastholdes, bekræfter fattigdomsorienteringen og opfordrer udenrigsministeren til inden det fremtidige valg af programsamarbejdslande for hvert enkelt foreslået land at give en særskilt redegørelse.

Folketinget bekræfter i øvrigt de kriterier, som blev formuleret af Udenrigsudvalget i dets beretning afgivet den 23. maj 1989.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 15).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Per Stig Møller (KF):

Lad det være slået fast fra starten: Danmark ligger i top, hvad angår støtten til ulandene. Langt de fleste lande i den vestlige verden giver kun en tredjedel af det beløb på 0,70 pct. af bruttonationalproduktet, som er forudset i FN's målsætning for udviklingsbistanden. Eksempelvis er USA's bistand faldet til 0,21 pct. af bruttonationalproduktet, Tysklands til 0,32 pct. og Englands til 0,32 pct. Kun Danmark, Holland, Norge og Sverige ligger over de 0,70 pct.

For denne indsats kipper Sydkommissionen forståeligt nok med flaget i sin rapport, der kom her i begyndelsen af oktober. Den hed »Challenge to the South«. Til næste år er vi endda nået op på den ene procent, Folketinget besluttede som mål for vores udviklingsbistand.

Vi lægger vægt på at få det maksimale ud af disse knap 8 mia. kr. og ønsker dem derfor fortrinsvis anvendt i de fattigste lande, og hvor vi har sikkerhed for, at de fremmer de sociale, humane og demokratiske idealer. Kun derved kan vi bidrage til at skabe varige forbedringer for de fattigste befolkningsgrupper.

Vi er derfor godt tilfredse med Udenrigsudvalgets beretning fra i fjor om, at der skal lægges vægt på, at modtagerlandene bevæger sig mod demokrati, og at de respekterer menneskerettighederne samt ikke mindst inddrager kvinderne i udviklingsprocessen. Betydningen af netop kvindernes rolle har den omtalte Sydkommission heldigvis fremhævet meget stærkt i dens anbefalinger til regeringerne i de sydlige lande, ligesom den også har peget på, at der ikke kommer gang i udviklingen uden en forbedring af demokratiet og menneskerettighederne i udviklingslandene. De har altså bekendt sig til de samme idealer i udviklingen og ser simpelt hen samfundsudviklingen som betinget af, at vore idealer respekteres.

Når vi skal vælge programsamarbejdslande, skal vi således samle kræfterne om færre lande både for bedre at sikre den rette anvendelse af midlerne og for, at de lande, som vil fremme demokrati, menneskerettigheder og kvindernes medvirken i samfundslivet, kan få så meget de-